

El mastic salvador

En veure la manera com el ciutadans assalten el tramvia i com s'hi enquiveixen, s'hi premen i s'hi arrapen un hom encara que no li vagi ni li vingui, per la compassió que sent, per l'esgarrifança que li produeix aquella encimbellada de carn humana, se'n preocupa poc o molt.

Havíem admirat les tartanes de la nostra terra, car són uns vehí-~~cles~~ incommensurables on sempre n'hi cap un més i on amb els sacseigs i amb els sotrats la còrpora del viatger s'aprima i s'enmotilla, formant un tot elàstic, degut a l'entrecuixament i altres mitjans de compenetració. Els ordinaries de les nostres rutes, tan mateix no tenen pas una idea exacta de la saturació ni del miracle.

Desconeixen la força prensil dels peus de l'home de ciutat, el que són les seves ungles quan s'arrapen obstinadament i la facultat que ell té d'ofrenar-se com a nansa, com a cable de remolc o com a qualsevolga cosa que permeti arrastmar els viatges a l'entorn d'un tramvia.

Peró així i tot sempre hi ha algun malhaurat que intenta vanament trobar un agafador. Ell prou corra, furga, malda, pren i deixa, evoluciona y empeny trascaulant veloc darrera un lloc inexistent, exposant-se a totes les contingències derivades de l'absurditat i de la farsudèria. Quan aquests subjectes es donen, és que no hi ha un trevés de dit de perifèrie disponible, ni un colze germanívol, ni una cintura amiga, ni una cama pacient on fer pressió. Llavors el veieu treure el fetge per la boca, tossint de cansament, i restar deshoribat abatut i mort de tristesa, arrant d'un platano o estintolat a una fatxada. Havem d'ésser piadosos i caldria basquejar-nos a fi de que tots els ciutadans que desitgen agafar un tramvia l'agafessin. Per a resoldre aixó tenim de bell antuvi que el mot agafar és prou expensiu. La visió dels nostres tramvies recoberts de part ~~de~~ de fora d'una o dues capes de ciutadans, suggereix totseguit l'imatge d'un estri embescat que arrossega el que toca. Si s'inventés un mastic de potència damunt dels primers que sostenen en el mordent de la pintura seria possible enganxar-~~hi~~ hi d'altres. Un tramvia considerat en l'espai té l'infinit a l'entorn i l'intel·ligència dels meus llegidors m'estalviaria de fer deduccions.

La cabuda dels tramvies escaparia llavors dels límits mesurables. Quanta més gent aixamenada, més superfície disponible. Untat prèviament amb el mastic enganxadis, el ciutadà no tindria altra feina que animar-se a la via i esperar la topada. En comptes de tenir que agafar-se, seria agafat i ell ja es basquejaria per deprendre's a temps.

No podreu negar-me que l'idea és perfectament realizable; el que hi ha és que jo mal ~~he~~ tirat per inventor de mastics.

19.

icles

la
le
le

na

ill

ll

ll

es a e l l e -

he # e la